UNIVERSITY LIBRARY CAMBRIDGE

ꝓducá volunt. quidã vero corripi debere asserũt in prosa Nam in metris semp corripit Catholicon dicit dõnes ipas nõ esse ꝯpositas sed vocũ ꝯgeries quasdã q̃ sẽm vsum vno acẽtu acuto sup ante penultimã posito ꝓferũtur ꝑinde ac si vna dictio ꝯposita essent.

Quatenꝰ p e. aduerbiũ est temporis. ⁊ tũc significat ꝙs qz. Est ⁊ loci aduerbiũ vt q̃tenꝰ ibi mꝰ. q̃tinꝰ p i. coniunctio causalis significatqz ꝑm Laurentiũ vallã qm̃ ⁊ in q̃ntũ. catenꝰ. i. in tantũ. q̃re vsus in tertia grãmatice pte.

Interiectiones nullã certam acẽtus regulaz seruant sẽm Prestianũ ⁊ donatũ. Quippe cũ ⁊ abstrondita vox idest nõ plane expressa ꝓferant. ⁊ p effectus omoti q̃litate ꝯfundant in eis ⁊ acẽtus.

Quo acẽtu pnunciande sunt Prodoloz pnefas ppudor q̃ interiectiue ponunt. sẽm artem cũ sint due dõnes. nam interiectio nõ ꝯponit duobz accẽtibz ꝓferri deberẽt Sed vsus p anuit. ⁊ reliquã dictionẽ ꝗuat otra regulã.

Prodoloz acẽtũ bimũ dat ꝙ documentũ
Interiectiua vox non est compositiua
Pro tamen acẽtu nostro producit vsu

Tertia grãmatice pars que est. Dictio ꝯd est dictio. Est minima ps orationis ostructe. Que est differentia inter syllabam ⁊ dictionem. Syllaba est ps dictionis ⁊ nihil p se significat. Dictio aũt p se significat. vnde dicit dictio. a dicendo q̃ dicat aliqd hoc est significet. Quot sunt spẽs dictionis. octo q̃. Nomen. pnomen. verbũ. aduerbiũ. participiũ. coniunctio. ꝓpositio interiectio.

Tercia grãmatice ꝑs dictio dicitur esse
Q dico dicta species que continet octo

Quid est nomen. Nomen ē qđ substantiã aũ q̃litate sig
nificat. substantiã vt homo. aia. q̃litatẽ vt scientia. Un
de dicit nomen. Ab onoma greco. vel a notamen p sinco
pam q̃a p hoc notam⁹ vniusquusq; substãtie q̃litatem.

Dic no" q̃si notamen vel ab onoma greco
Quod fertur ꝯpe nomen signare latine

Quot sunt spẽs noim. due. q̃. ꝑpa ē cõie. quid est no
men ꝑpium. qđ vni soli conuenit ex ꝑma institutione vel
impositione. Unde est q̃ plures eodem nomine ꝑprio ap
pellent. Non ꝑma impositione id fit. sed eodem nomine
plurib; ꝯsequenter dato.

Omne tibi nomen ꝓpꝛiꝰ vni dicit² esse
Aut multis cõe velut tiberis fluuiusq;

Quot sunt spẽs ꝑpꝛium noim. quatuor. que. Pꝛe
nomen q̃ vocant vtunt. qđ ipsi nomini ꝑprie ꝑprio ꝑs
ponitur vt Marcus. Nomen ipsum ꝑprie ꝑprium qđ
sola appellendi causa datur. vt Tullius cognomen. qđ
parentum seu cognationem signficat vt Cicero Agno
men qđ euentũ. siculi a patria urbem. arte officio vel fac
to alicui imponit vt Arpinas. Unde ista quatuor no
mina ꝑprie sunt eundem hoiez significantia. Marcus
Tullius Cicero Arpinas. Similiter hec Publius
Virgilius Maro Mantuanus.

Quatuor auctorũ nomis spẽs ꝑpriorũ
Pꝛenomẽ nomẽ cognomen iũgere debes
Agnomen q̃rtuꝰ dat² exemplũ manifestũ

Participans pſens tibi trā ꝙſona cū ſit
Qualiť ſciendū eſt noia ſint an partīcipia q̄ formacōez
in dus finitorū ſequunť. Si a ꝺbis neutris ꝺponentibz
venaſtant noia nō partīcipia ſunt.

In dus finita ſunt participia dicta
Si ſint a neutris vel ꝺponente creata
Tunc priſco teſte ſūt nomina rite vocata

Nota ꝙ partīcipiū in trāſlocatōe modi finiti ac ꝓſonalis ꝺbi poſitū variať variato ſuppoſito vt puer doctꝰ eſt pueri docti ſūt. ſz ptīcipiū in trāſlocatōe mōi infiniti aut ꝺbi impſonalis poſitū manet inuariabile vt oportuit nos doctū fuiſſe. Cū vtendū eſt partīcipiū futuri in rus vel dus. Cū in vulgari: ſenſus modi infiniti ſequiť ꝺbum ſubſtantiuū. Et maxime qñ aliqua neceſſitas in illo vulgari implicať vt preceptor correcturus eſt diſcipulos male intentos diſcipline pueri ſunt caſtigandi Laudanda eſt ꝺtus Vitium vitandū ab ōmibz eſt.

Participās in rꝙ pꝰ ſuz tu pone vel in dꝙ
Qualiter ſuplendū eſt defectū partīcipij. Per q̄ relatiuū ꝙ idem tempꝰ ꝺbi alicuius partīcipiū deſiať vt ſum q̄ timebo p timiturus qꝰ nō repiť. ſum q̄ ſtudebo.

Si tibi participans deſit q̄ pone relatum

UNIVERSITY LIBRARY CAMBRIDGE

Sūt ōis generis tibi participantia cuncta
Soli siue mari seu gueniant mulieri
Da futuens generans sexg ꝑpata virilis
Sz lactās nubēs nuptg pariens pariturg
Dicūtur ꝓpꝛie muliebꝛe genꝯ retinere
Sunt quedā q̄ aū formā habeant partiapicē tamen ea
rentia tꝛa noia esse ostendunt vt galeatus scutatus ē ea
trā ꝓnta in versibus.
Participi similes sunt hꝫ voces galeatus
Scutatus iungas piliatus cū tunicatus
Baccatus caligatus cū manucleatus
Estqz paludatus penulatus siue togatus
Pꝛetextatus cū trabeatus iunge comatg
Addas cristatus bꝛaccatus cū soleatus
Hastatus stellatus item lunatus habetur
Irā dans atus Et q̄dam terminat itus
Turritus cū cerritus pellitus Et vtus
Astntus simul hirsutg cornutg habebūt
Que sunt participia q̄rum ꝺba in vsu nō sunt. pꝛ p ꝺh.

Jūge ſophiſma ſophiſta ſophos ſtapha
dic ſtephanūqz
Atqz taphos ę epitaphiū q̄ t. male ſpirāt
Y. greco zephiros giūge troφhę a triūphy
In quibz dictionibz aſpirat r. patet p verſus.
Aſpiratur ę r. rhadamāthy t. q̄z ſpirat
Rhę ſis rhetorica cū rhęumate rhimoterōqz
Rhytmy ſpirato t. ſcribas y. quoqz greco
Rhomphęa p. ſpirat rhody h. poſt r. ſi=
In quibz dictionibz aſpirat t. in hijs hi captat
que in verſibz ſtimenť ſequentibus.

UNIVERSITY
LIBRARY
CAMBRIDGE